

[Støtter.]

med til at forhøje beløbet for standardfradraget.

Ømann (SF):

Indstilles fortsat til forkastelse fra SF's side.

Arne Bjerregaard (KrF):

Som jeg sagde sidst, må jeg også sige denne gang: det er et godt forslag. Og som dengang kan jeg måske også nu få klø af de forskellige forligspartier for, at jeg ikke vil holde et boligforlig. Jeg mener udmærket man kan sige, det er et godt forslag, selv om det ikke kan gennemføres, fordi det støder imod et forlig, som vi har haft lod og del i.

Som jeg også sagde dengang, må jeg nok en gang gentage, at folks modvilje imod skatten i dette land er så stor, at blot man kan få en skattelettelse ved en eller anden investering, så foretager man denne investering. Den hjælper betydelig mere end direkte tilskud, som vi arbejder med i øjeblikket. Vi er nødt til i vores betragtninger ved fremsættelse af lovforslag at tage hensyn til folks øjeblikkelige psyke, hvis vi ønsker at fremme beskæftigelsen, og derfor mener jeg, at dette forslag sådan set havde været bedre end de andre forslag, vi opererer med.

Men vi har et boligforlig, og det har vi fra kristeligt folkepartis side været med i. Jeg skal da indrømme, at centrum-demokraterne sprang fra dette boligforlig, og derfor kan de trøstigt fremsætte dette forslag, men vi kan ikke støtte forslaget — ikke fordi vi mener, det er et dårligt forslag, men fordi vi ikke vil være med til at bryde et forlig, som vi føler os bundne af. Aftalebrud er vi imod, men er der mulighed for i udvalget at få de øvrige forligspartier til at være med til en gennemførelse af dette, skal der i al fald ikke være modvilje imod forslaget fra kristeligt folkepartis side.

Kaj Hansen (DKP):

Dette forslag tager i virkeligheden sigte på at føje spot til skade. Nu har folkettinget i realiteten udsat en løsning af parcelhusejernes beskatningsforhold. Man har gennemført en lovgivning, der giver lejeforhøjelser både i den private boligsektor og i den almenyttige boligsektor, og så kommer man her med

et forslag, der i realiteten vil give yderligere skattelettelse til parcelhusejerne. Det kan vi selvfølgelig ikke på nogen som helst måde støtte.

Man kan sige: ja men der er jo lidt beskæftigelse også i dette forslag. Det kan man ikke se bort fra, men beskæftigelsessituationen og en ophjælpning af beskæftigelsen skal ikke løses på den måde, der her er foreslået. Vi kan henvise bl. a. til det forslag, der har været til første behandling her i folkettinget, og som nu ligger i boligudvalget. Det drejer sig netop om et 25 pct.s tilskud til igangsættelse af reparations- og vedligeholdelsesarbejder. Såfremt dette forslag bliver gennemført med færre eller flere ændringer, ja, så får parcelhusejerne jo også mulighed for at nyde godt af et sådant tilskud. De har således overhovedet ikke brug for det, som indeholdes i dette forslag, som ville medføre endnu større skævhed imellem ejere af parcelhuse og lejere.

Wilhelm (VS):

Det er lidt svært at tage alvorligt, at dette skulle være ment som et beskæftigelsesforslag, og det tror jeg heller ikke det er. Det er en skattefidus, som lægger sig oven på de allerede eksisterende skattefiduser for selvejerne.

Det er ydermere et administrativt fuldstændig håbløst forslag. Én ting er at give et standardfradrag på 2.000 kr. eller for den sags skyld et standardfradrag på et eller andet andet beløb, f. eks. de 10.000 kr., som vi ville være modstandere af, men det kræver dog ikke nogen stor administration. Derimod vil en regel om, at man kan fratække dokumenterede vedligeholdelsesudgifter op til 10.000 kr., afføde et bureaukrati, som skal holde kontrol med regningerne. Det er simpelt hen forrykt.

Det er sagt fra forskellige, hvordan dette vil virke som et yderligere tilskud til den halvdel, den bedststillede halvdel af befolkningen, som bor i eget hus, men jeg synes også, der skal lidt størrelsesforhold på. Hvis blot vi forudsætter, og det er vel en mild forudsætning, at dette vil føre til, at selvejere i gennemsnit udnytter fradraget op til 5.000 kr., inklusive de 2.000 kr., de har nu, altså en tilvækst i fradragsmuligheden på en 3.000 kr. om året, så vil det jævnt hen koste i tabt skatteprovenu til staten ca. 2 mia kr.,